

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy Z. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 grudnia 2018 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od Z. R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 149/19

UZASADNIENIE

Ubezpieczony Z. R. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 20 grudnia 2018 roku poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) – zwanej dalej ustawą emerytalną – oraz zasądzenie na swoją rzecz od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy nie mógł uwzględnić wniosku o przeliczenie emerytury, bowiem nie zachowały się wykazy zarobków za okres sprzed 1980 roku. Ubezpieczony wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw emerytur i rent, celem ustalenia wynagrodzenia za lata 1961-1963, 1970-1972.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od ubezpieczonego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podano, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i została wydana na podstawie dowodów przedstawionych przez ubezpieczonego, a to legitymacji ubezpieczeniowej (zarobki za lata 1963-1970) oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzenia (zarobki za lata 1972-1995 kopalnia węgla kamiennego, 1979-1982 spółdzielnia mieszkaniowa). O. rentowy podał, że ustalony wwpw świadczenia z lat 1974-1975, 1977-1993, 1995 wyniósł 229,06%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

ubezpieczony aktywność zawodową rozpoczął dnia 26 września 1961 roku w Fabryce Urządzeń Mechanicznych „Ponar-Warka” na stanowisku ślusarza, gdzie był zatrudniony do dnia 22 czerwca 1963 roku. Następnie ubezpieczony podjął zatrudnienie w Zakładach Elektronowych „Lamina” w P., gdzie świadczył pracę w okresie od dnia 13 lipca 1963 roku do dnia 12 września 1970 roku na stanowisku ślusarza. Kolejnym zakładem pracy była Fabryka Sprzętu i Narzędzi Górniczych w K., gdzie ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera w okresie od dnia 1 października 1970 roku do dnia 18 sierpnia 1972 roku. Z tego okresu aktywności zawodowej nie zachowała się dokumentacja płacowa. Sąd zwrócił się do Fabryki Sprzętu i Narzędzi Górniczych w K. o nadesłanie dokumentacji osobowej i płacowej ubezpieczonego. Fabryka poinformowała, że dokumentacja płacowa uległa zniszczeniu, natomiast w aktach osobowych brak jest informacji o uzyskiwanym zarobku.

Ubezpieczony był zatrudniony w kopalni węgla kamiennego w okresie od dnia 24 sierpnia 1972 roku do dnia 10 listopada 1995 roku na stanowisku elektryka, a następnie energomechanika pod ziemią. Stosunek pracy ubezpieczonego ustął w związku z nabyciem prawa do emerytury. Ubezpieczony był zatrudniony w spółdzielni mieszkaniowej w okresie w latach 1979-1982.

Decyzja z dnia 1 lipca 1995 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, poczynając od dnia 20 kwietnia 1995 roku i zawiesił wypłatę świadczenia, z uwagi na kontynuację zatrudnienia. Po nabyciu prawa do emerytury ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym.

Dnia 10 grudnia 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej. Do wniosku załączył legitymację ubezpieczeniową, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 grudnia 2018 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury, bowiem wwpw świadczenia z okresu 20 lat, z uwzględnieniem obligatoryjnie 1995 roku (tj. po nabyciu prawa do emerytury) wyniósł 229,06%, co przedstawia poniższa tabela:

1	1974	198,19%
2	1975	180,50%
3	1977	190,69%
4	1978	199,55%
5	1979	220,62%

6	1980	224,93%
7	1981	208,66%
8	1982	211,58%
9	1983	276,29%
10	1984	292,57%
11	1985	280,19%
12	1986	321,15%
13	1987	306,23%
14	1988	298,58%
15	1989	270,02%
16	1990	202,26%
17	1991	195,33%
18	1992	198,27%
19	1993	180,23%
20	1995	125,37%
		4581,21%

: 20 = 229,06%

Z przedstawionej tabeli wynika, że najslabsze lata pod względem zarobku, to 1975 rok i 1993 rok. Bez uwzględnienia tych lat wwpw świadczenia za 19 lat wynosi 4 400,98%, a za 18 lat wynosi 4 220,48%. Zatem za brakujący rok ubezpieczony musiałby wykazać, że jego zarobek wynosił 599,22 % [5 000,20% - 4 400,98%] przeciętnego rocznego krajowego wynagrodzenia. Za brakujące dwa lata zarobek ubezpieczonego musiałby wynosić 389,86% przeciętnego krajowego wynagrodzenia [5 000,20 % - 4 220,48% = 779,72 % : 2 lata].

Ubezpieczony do wniosku o przeliczenie emerytury dołączył legitymację ubezpieczeniową, gdzie wpisano roczny zarobek za lata 1963-1970. Stosunek rocznego zarobku ubezpieczonego do rocznego przeciętnego zarobku krajowego przedstawia poniższa tabela:

1	1963	50,22%
2	1964	66,96%
3	1965	77,20%
4	1966	107,00%
5	1967	112,60%
6	1968	137,20%
7	1969	128,92%
8	1970	94,00%

Z przedstawionych tabel i wyliczeń wynika, że ubezpieczony na początku swojej kariery zawodowej (1961-1962) musiałby uzyskiwać roczny zarobek znacznie przekraczający przeciętne krajowy zarobek, co jest nierealne.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw obliczania emerytur i rent. Przedstawione przez Sąd Orzekający wyliczenia, wykaz zarobków ubezpieczonego za lata 1963-1970 oraz brak dokumentacji z Fabryki Sprzętu i Narzędzi Górniczych w K. i niemożność odtworzenia zarobku za lata 1970-1972 wskazują na niecelowość skorzystania z tego dowodu. Uwadze nie może umknąć fakt, że organ rentowy dysponował wykazem zarobków ubezpieczonego za znaczny okres jego aktywności zawodowej (1982-1995) i mimo tego nie został przekroczony wwpw świadczenia, tj. ponad 250%.

Sąd Okręgowy, zważył, co następuje:

odwołanie Z. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony nie spełnia przesłanki zawartej w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, bowiem ponownie obliczony wwpw świadczenia z okresu 20 lat (przy czym część okresu przypada po przejściu na emeryturę) nie przekroczył 250%.

Skoro nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka